

Dosarul nr. 2ra-1364/2021

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul central (jud. Gh. Tocaiuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocar, u,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Diacioc împotriva Elenei Diacioc, intervenientul accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Soroca cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor și stabilirea domiciliului copilului minor,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Elena Diacioc, reprezentată de avocatul Victor Felișcan, a fost casată hotărârea din 18 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul central și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 04 octombrie 2019 Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocar, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Diacioc, intervenientul accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Soroca cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor și stabilirea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din căsătoria cu Elena Diacioc au rezultat doi copii XXXXX, XXXXX. Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 28 septembrie 2018 (dosar nr. XXXXX) a fost încasat de la Igor Diacioc în beneficiul Elenei Diacioc pensia de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă de 1100 de lei lunar pentru fiecare copil.

A menționat că, motiv de adresare în judecată cu prezenta cerere de modificare a cuantumului de încasare a pensiei de întreținere a copiilor minori a servit faptul că, la moment se află în căsătorie cu Olena Diacioc, locuiește în XXXXX, unde are domiciliu actuala soție, fapt confirmat prin actele anexate la cererea de chemare în judecată.

A indicat că, potrivit certificatelor eliberate de autoritățile ucrainene, feciorul XXXXX de un an se află la întreținerea și educația sa, din care motiv cere încetarea încasării pensiei de întreținere în favoarea Elenei Diacioc pentru întreținerea fiului XXXXX cu stabilirea locului de trai a copilului cu tata.

A solicitat reclamantul Igor Diacioc încetarea executării Titlului executoriu emis în baza hotărârii judecătorești din 28 septembrie 2018 (dosar nr. XXXXX) în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX; modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXX și XXXXX, încasând de la Igor Diacioc suma bănească fixă de 1100 de lei lunar pentru XXXXX, începând cu adresarea în instanță, pînă la atingerea vârstei majoratului copilului; încasarea de la Elena Diacioc în beneficiul său a pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX în sumă bănească fixă 1100 de lei lunar, pînă la atingerea majoratului copilului; stabilirea locului de trai a copilului minor XXXXX cu tata Diacioc Igor, precum și încasarea cheltuielilor de judecată

În cadrul ședinței de judecată din 14 ianuarie 2020 Elena Diacioc, reprezentată de avocatul Victor Felișcan a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Autorității Tutelare de la locul de trai al reclamantului din XXXXX, unde și solicită reclamantul să fie stabilit locul de trai al copilului minor XXXXX pentru a se expune referitor la condițiile de trai.

În ședința de judecată din 09 octombrie 2020 Elena Diacioc, reprezentată de avocatul Victor Felișcan a depus o cerere de comisie rogatorie privind dispunerea expedierii către Ministerul Justiției al Republicii Moldova solicitarea privind comisia rogatorie de comunicare și atragere a autorităților Tutelare de Asistență Socială și Protecția Familiei din XXXXX, în scopul evaluării condițiilor de trai la domiciliul reclamantului Diacioc Igor, în legătură cu pretenția acestuia de stabilire a locului de trai a copilului.

În motivarea cererii a invocat că Legea organică și specială a Republicii Moldova stipulează obligativitatea primirii avizului autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți, adică inclusiv a domiciliului declarat de reclamant satul XXXXX. Avînd în vedere faptul că Autoritatea Tutelară a DASPF Soroca nu are împuterniciri și delegații să acționeze pe teritoriul unui stat străin și să se deplaseze la locul indicat, consideră necesar de a solicita concursul autorităților competente a statului în care se preconizează îndeplinirea acțiunilor procesuale.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca sediul Central din 09 octombrie 2020 a fost respinsă cererea depusă de Elena Diacioc, reprezentată de avocatul Victor Felișcan privind atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Autorității Tutelare de la locul de trai al reclamantului din XXXXX prin intermediul cererii de comisie rogatorie.

Prin cererea din 02 decembrie 2020 Igor Diacioc și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând modificarea modului de încasare a pensiei de întreținere stabilit prin Hotărârea Judecătoriei Soroca din 28 septembrie 2018, celelalte pretenții din acțiunea inițială rămînînd aceleași.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul central, acțiunea depusă de Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocar a fost admisă integral, și a fost modificat modul de încasare a pensiei de întreținere pentru copilului minor XXXXX, stabilit prin hotărârea Judecătoriei Soroca nr. XXXXX din 28 septembrie 2018 în partea încasării de la Igor Diacioc în beneficiul Elenei Diacioc a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX. A fost încasat de la Elena Diacioc în beneficiul lui Igor Diacioc pensia de întreținere pentru copilul minor

XXXXX, în mărime fixă de 1100 de lei lunar, începând cu data adresării în judecată 04 octombrie 2019, pînă la atingerea vârstei de majorat a copilului. A fost încasată de la Elena Diacioc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 396 de lei. A fost dispusă încetarea executării Titlului executoriu nr. XXXXX emis în baza Hotărîrii Judecătoreiei Soroca nr. XXXXX din 28 septembrie 2018, în partea încasării de la Igor Diacioc în beneficiul Elenei Diacioc a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX. A fost stabilit domiciliul copilului minor XXXXX, cu tata Diacioc Igor.

La 18 decembrie 2020 și 17 februarie 2021 Elena Diacioc, reprezentată de avocatul Victor Felișcan, a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi soluții de respingere integrală a acțiunii, cu încasarea cheltuielilor de judecată suportate de apelant la examinarea prezentei acțiuni în cadrul primei instanțe și în instanța de apel.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Elena Diacioc, reprezentată de avocatul Victor Felișcan, a fost casată hotărîrea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii.

În susținerea soluției date, instanța de apel a stabilit că, Igor Diacioc a fost în căsătorie cu Elena Diacioc. Din căsătorie au rezultat doi copii XXXXX, XXXXX (f.d. 6). Prin hotărîrea din 28 septembrie 2018 a Judecătoreiei Soroca a fost încasată de la Igor Diacioc în beneficiul Elenei Diacioc pensia de întreținerea a copiilor minori în sumă bănească fixă de 1100 de lei lunar pentru fiecare copil.

Instanța de apel aplicând prevederile art. 113, 118, 166 și 167 din Codul de procedură civilă, art.18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, art. 58 alin. (1), 60 alin. (3), 74 alin. (1), 75 alin. (2), 110 Codul familiei, 18 alin. (1), 27 alin. (2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din noiembrie 1989, a stabilit că reclamantul Igor Diacioc solicitând în acțiune modificarea cuantumului de întreținere a copilului minor și stabilirea domiciliului copilului minor cu tata nu a prezentat un suport probatoriu relevant care ar confirma necesitatea adoptării unei soluții de admitere a acțiunii.

Colegiul civil al instanței de apel a conchis că la caz, nu s-au stabilit probe care ar confirma că starea materială a lui Igor Diacioc s-a schimbat, comparativ cu perioada de emitere a hotărîrii judecătorești de încasarea a pensiei de întreținere, în așa mod încât acesta ar fi în imposibilitate să achite pensiei de întreținere a copilului minor stabilită sau că există circumstanțe care ar indica la necesitatea adoptării unei soluții privind modificarea acesteia.

La 19 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocaru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece este emisă cu încălcarea normelor de drept material și că a apreciat probele prin prisma unei legi abrogate.

A susținut că instanța de apel la emiterea soluției nu a dat apreciere faptului că copilul minor XXXXX locuiește împreună cu tata în XXXXX.

La 11 august 2021, în adresa Elenei Diacioc și a avocatului acesteia, precum și în adresa Autorității Tutelare din Soroca a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Igor Diacioc cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 19, vol. II).

La 20 septembrie 2021 Elena Diacioc, reprezentată de avocatul Victor Felișcan a depus referință și a solicitat respingerea recursului declarat de Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocaru ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost comunicată avocatului Elena Cojocaru la 16 iulie 2021.

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 iulie 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocaru urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Igor Diacioc, reprezentat de avocatul Elena Cojocaru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru